

Všechno nejlepší k devadesátinám

„To bude určitě super oslava“, řeknete si. „Arenberger se těší na narozeninovou párty s někým, o kom se dnes elegantně říká, že dosáhl dlouhověkosti.“ Mohu vám říct, že vám letos nabídnu oslavu dvou devadesátníků, kdy jeden je čilejší než druhý.

Jeden z nich se narodil v dubnu 1922 v Saarbrückenu, další v prosinci 1922 v Brně. Je pro ně společné, že se oba mají stále čile k světu.

Prvním z nich je prof. Dr. med. Dr. h. c. mult. Otto Braun-Falco. S československou dermatovenerologií má už řadu let společných mnoho styčných bodů. Čestné členství mu Československá dermatologická společnost ČLS JEP udělila ještě v roce 1983, tedy téměř před třiceti lety. Jeho „bible“ – Dermatologie und Venerologie – byla v tehdejších dobách izolace, kdy Mnichov byl nedostižně vzdálené zahraničí, velmi žádanou učebnicí. Komu se přece jen čas od času podařilo odcestovat více než 80 km na západ od Plzně, byl svými kolegy žádán o zakoupení nového vydání. Naposledy se tak těsně před revolucí vydal na takovou nákupní cestu při příležitosti XII. Fortbildungswoche, pořádaného tehdy v červenci 1989 prof. Braun-Falcem a prof. Ringem, i přednosta II. kožní kliniky z Prahy prof. Zdeněk Štáva. Tehdy to bylo docela velké dobrodružství spojené s půlročním sháněním běžně nesehnatelných povolení. Cestu za prof. Braun-Falcem ale dobře naplánoval, po měsících příprav vyrazil a těsně po revoluci ji popsal v časopisu Československá dermatologie. Odborná i společenská propagace Braun-Falcovy kliniky v tehdejší Československu se neobešla bez pozitivních následků. Kdo měl výjimečně možnost se tam podívat nebo tam dokonce nějakou dobu pracovat, ten té možnosti využil.

Také já jsem krátce po revoluci v prosinci 1989 klepal na dveře v 1. patře budovy ve Frauenlobstr. 9-11 s nápisem „Vorzimmer Prof. Otto Braun-Falco“. Velmi jsem byl překvapen milým a přátelským přijetím i znalostmi pana profesora o naší Karlově univerzitě i o zákulisí československé dermatologie. Hned mi vyprávěl o příběhu našeho profesora Konopíka, který byl přesvědčeným komunistou, ale, jak tvrdil Braun-Falco, politicky se pohyboval vždycky trochu na druhé straně barikády. A propos – barikáda. Prof. Braun-Falco prožil 2. světovou válku jako voják a na jejím konci byl dokonce nějakou dobu v zajetí. Dobře si proto vybavoval, že Škodovka vyráběla kvalitní tanky. Také se mi nezapomněl zmínit o návštěvě jednoho politicky angažovaného českého kolegy, který prý podle jeho názoru nezapřel kombinaci vlivu STB a účasti na československých politických procesech, když na jeho dotaz „Tak co byste na té vaší Karlově univerzitě dělali s bazaliomem tohoto pacienta?“, český lékař odpověděl: „Wir würden ihn liquidieren“, což se dá vysvětlit i tak, že bychom tu zlikvidovali celého pacienta. Ale to už se blížil čas na Mittagsvisite, tedy každodenní polední klinické předvádění zajímavých ambulantních pacientů. Pan profesor si mne v Malé posluchárně kliniky posadil vedle sebe a hned u prvního pacienta se spinaliomem se mne před třiceti kolegy v bílých pláštích zeptal: „Tak co byste s ním dělali na té vaší Karlově univerzitě?“ Ještě, že jsem byl poučen, že ho nesmím likvidovat.

Takových Mittagsvisit jsem pak prožil za svůj téměř dvouletý pobyt v mnichovské klinice několik stovek. Později jsem už nemusel vždycky dělat diferenciální diagnostickou rozvahu, ale přesto jsem byl odborně relaxovanější, když jsem vedle pana profesora seděl o patnáct let později v našem pražském domě a na klíně držel naši starší dceru.

Prof. Braun-Falcovi jsem také velmi vděčen za to, že mne po mém příjezdu naprosto spontánně hned ubytoval v pokoji pro hosty na klinice a nechal mne tam bydlet více než rok. V té době to pro mne byla obrovská pomoc, protože ubytování v Mnichově mimo kliniku by pro mne tehdy byla neúnosná zátěž.

Pana profesora vnímám jako jednoho ze svých významných učitelů a vždycky se s ním rád zapovídám jak v Mnichově, tak kdekoli jinde na světě. K jednomu z velmi milých setkání patřilo v nedávné minulosti udělování čestných doktorátů bratislavské Komenského univerzity. Tamním 106. čestným doktorem v historii univerzity se stal právě prof. Braun-Falco. V ten den se slovenským dermatologům vůbec podařil velmi unikátní kousek, který se zřejmě nepodařil na žádné univerzitě na světě – víte, kdo se stal 107. čestným doktorem bratislavské univerzity? Byl to nástupce prof. Braun-Falca na klinice v Mnichově prof. Gert Plewig.

Spolupráce české dermatologie s německými mluvícími zeměmi má dlouholeté kořeny a vznikla mnohem dříve, než si většina z nás dovede představit. V Německu se někdy setkáváme s tím, že pražská Karlova univerzita je označována za první německou univerzitu. V Čechách tohle sice slyšíme neradi, protože vnímáme zakladatele Karla IV. primárně jako českého krále. To ale ponechme disputacím historiků. Co je podstatné, je ale dlouholetá koexistence českého a německého prostředí ve střední Evropě. To je i důvodem, proč například Deutsche dermatologische Gesellschaft byla založena v roce 1889 v Praze a pražských oslav

Prof. Arenberger s dcerou a prof. Braun-Falco

jejího 120. výročí založení v roce 2009 se mezi významnými představiteli našeho oboru z celé Evropy zúčastnil i prof. Braun-Falco. Pro hledání důkazů prolínání německých a českých kořenů ale nemusíme chodit daleko. Jméno Arenberger v dermatologické Praze nezní moc česky a jméno Ruzicka v dermatologickém Mnichově nezní zase moc německy. Navíc jsme se oba narodili v Praze.

Ale vraťme se k panu profesorovi Braun-Falcovi. Devadesáté narozeniny, respektive rok 1922, musí být z dermatologického hlediska určitě extrémně významný. Pan profesor musel mít přinejmenším na československou dermatologii nepřímý vliv prakticky odmalička. Stačilo jen, aby se v dubnu 1922 v Saarbrückenu narodil a v Čechách už se začali aktivizovat dermatologové a do konce roku si založili také svou československou dermatologickou společnost. A to jsou ty druhé devadesátiny, o kterých jsem psal na začátku článku. Takže letos s narozeninami prof. Braun-Falca slavíme my Češi ještě navíc 26. 9. 2012 v Praze těsně před začátkem kongresu EADV zase společně jako před 3 lety s kolegy ze Slovenska, Německa, Rakouska a Švýcarska 90. výročí založení Československé dermatologické společnosti, předchůdkyně České dermatovenerologické společnosti a Slovenské dermatovenerologické společnosti.

Jeden z malých dárků k tomuto našemu společnému 90. výročí jsme si ale nadělili už teď. Když si prohlédnete obálku našeho kmenového odborného časopisu, kterému se také devadesátka kvapem blíží, a začnete listovat jeho stránkami, zjistíte, že jeho vzhled se od loňska změnil. Cílem bylo, aby byl ještě přehlednější a informativnější než dosud.

Přejeme vám, ať s ním strávíte mnoho příjemných odborných chviliek.

*Prof. MUDr. Petr Arenberger, DrSc, MBA
předseda České dermatovenerologické společnosti ČLS JEP*

EDIČNÍ PLÁN

Česko-slovenská dermatologie, 87. ročník, rok 2012

Číslo 2: Dermatoskopie

Číslo 3: Alopecie

Číslo 4: Pruritus (diferenciální diagnostika)

Číslo 5: Melanom

Číslo 6 : Psychofarmaka v dermatologii